

ב"ה יומם שהוקם המשכן ראש חודש הראשוון מחרדי השנה, יומם שנTEL יי', עטרות.

XXX ונדמה לי שזה דומה למה ששמעתי ממור הבהיר המובהק מרגע החיים העלייר 435-8420

על מה שהקשה בכספי משנה, מדובר הדרמבם איננו מוניה מצוה מיוחדת מילח עבדים. והסביר גאון בגאוניים בגנ"ל. שזות פשוט שמילת עבדים חלק ממקצתה הזאת. אפיקלו לאלו הטעוררים שהאדון

הרב חיים דובער גולבסקי במאזין ובעל מושב צדקה, נפטר ב-1979, לאחר שפוגע במחלה קשה.

301 AVENUE F

BROOKLYN, N.Y. 11218

מפע"ב מחמונב ישראלי מבריסק דלאיטא

ברכה מרובה ושלוט רב ליידי ורב אהיבי מז' ומקדם ומשנים קדמוניות, ה"ה החכם השלם איש האשכבות כலיל המדעים וככו וככו וככו הגה"ג מוהר"ר נחום לאם שליט"א וייריך ימים בבָּבֶב ובנעימים אמן, נעימות בימינו נצח!

באתי להודות לידיidi מעתה"ה על השיעור הנפלא בלולה בשם הלכה וקבלה והשכפה וכו' באתי להעיר על דבריו כמה דבריהם:

א) במנין ימי ושבועי מספירת העומר וכן במנין בית דין גדול שנים ושמיטות יש להעיר. בפרק י' מחלוקת שמשיטה ויובל הרמבם בכלל איינו מביא סדר אלטיריה הזאת. איננו מזכיר לגמרי בידי החזקה שחלק מהמצוה הזאת לספור שנים בלבד השמשיטין. איננו סمبرכים על ספירת שנים וαιיטין. וכל מה שכתב בהלכות תמידין ומוספיך סוף פרק ז'

איןנו מזכירים במספר שמיינין ושננים. ומה שמעלת כת"ר הרמה הזכיר לשון הרמבם בספר המצווה מצוה קס"א : ודע כי כמו שנחחייבו בית דין למגנות שנות יובל וכו. ולענ"ד הקלושה נראה שבין מה שכח הרמבם כאן, ובין מה שכח הרמבם במצוה ק"מ , דבר עמוק מאד מלמד לנו הנשך הבדול כאן. כי להרמבם היה קשה למה ומדווע בחורתה כהנים בבחור בפסוק וספר לר' ברבג'תא מריגאים שוג' החופרים . ונשמע איז שיאמכו שוג' בתובים הללו וכו. ומזה

הרבמבם למד שזוהי מצוה אחת, כי אילו ששתי מצוות כאן, איך יאמר שני כתובים על שתי מצוות אחת. בדורות מאה שב-אחת ענין אכזריות, ענין עון או עונין עון נושא סבירותן מושג בדורות מאה שב-אחת.

וכו. והקשה הינה להרמבם שהוא סובר שגם במספרת העומר מצוה אחת, ומכאן ראייה להשיטה שהרמבם דוחה, שבפרשת ראה: שבעה שבועות חסpter לך וככו וכן שבע שבחות תמיימות מהייננה, מדברים על מצות ספירת השבועות. ותספרו חמישים יום, זהה למצוה שנייה של ספירת הי

ראיה לדבר שבתורת כהנים אינם מביאים ברמז שהמצווה הדעת היא מצוה אחת שלומדים משני חותמים, ודוק. ובאמת מי ש牒ר את זה בארכיות עצומה, זה המקذر הגדול אדרונינו האדור הגרא", שסינה את סגנוונו והאריך בביורו על תורה כהנים בפרשנה בהר שם. ואדרונינו הגרא בוחב בפירוש שבגמרא במנותם מאיו למימני וכו. זוהי גזירה שום ממשיסין ויזובליין.

ומה שכתב שם הגרא בלאון קדשו : וدلא כמו שכתב בטדור בזה וכו'. פירוש הגדא למד מדרמבם האלו בין למצוה ק"מ ובין למצווה קט"א, שכך סובר הרמבם, וממילא כתוב דלא כהטור ודוק היטב. ושם בפירוש הרבא"ד ובפירוש הגרא כהוב שהיו מוגדים היום שנה אחת בשםיט

היום שמדובר בשניים שהם שמיטה אחת ושנה אחת בירובלו. וזהו כמנהג אשכנז שאומרים בעומר ולא לעומר, למרות שהרשבא בתשובה מביא שצרכיכים למנוחה לעומר.

ב) לא רציתי לומר בעינוי הקהל ולשטו **אבאאאא** במאצע השיעור של מעתה"ה שליט"א שככל יסודו של הגאון רשבבה"ג אב"ד ור"מ ור"ג בעירי ברиск דלייטא מרן בעל בית הלווי, ייס הדברים מדברי רבינו ירוחם. רבינו ירוחם מנסה למה ומדוע איןנו מברכים ב' ברכות אחת לימיים ואחת לשבועות, שחררי שתי מצוות הן **אבאאלאלא** בחפילין של יד ושל ראש. וחמי רבינו ירוחם משום דכתיב שבעה שבועות וכו', ומצתה ספירת שבועות תלוי בקרבן העומר, ובמצות ספירת הימים איןנו תלוי בקרבן וכו'. נמצאו דמצות ספירת ימים מדורייתא גם

RABBI CHAIM DOV-BER GULEVSKY
 301 AVENUE F
 BROOKLYN, N.Y. 11218

הרבי חיים דובער גולבסקי

באמו"ר הכהן הקדש רואבן צוק"ל הייד
 מה"ס ממוקור ישראל, מבריסק דליטה

בזמן זהה, אבל מצות ספירת השבועות בזמן זהה דליך עומר זה זכר למקdash. וכך איןנו סופרים ממש היום שבוע אחד בעומר, רק אומרם שם וכו', שה אינו ספירה ממש. והמעין היטב ברבינו ירוחם כתוב אחרת מה שבכתב בבית הלוי. אבל חידושו של בעל בית הלוי, אחרי שאנו אשוב נאשכנדיז מברכינן אמנהגא בחז' הלל, ולשיטת אدونינו הגרא גם על המגילות רות שיר השירים וכו'. בכך אחרי שהרבה ראשונים סוברים שמייקר הדין אין מברכים על שבוע ואין צריכים להזכיר שבועות, וכן המנהג שהיה מונין ~~במשך~~ שבועות רק בסוף השבוע. ואחרי שאנו מונין מנהג כל הימים את השבועות מיום השביעי והלאה. בכך מברכינן מנהגא זה. נמא ביסוד ובשורש הדברים, שרבינו האי גאון ובעל בית הלוי אמרו הילכה אמרנו מנהגא עס "מברכינן אמנהגא" שליהם. ועיין בעל המאור ובחידוש הרן בסוף פסחים, וכן היה המנהג בהרבה מקומות באשכנז ברבינו אפרים ברבי יצחק מרוגינשנבורג **אאקהא** שהרבאייה ובעל אור זרוע והיראים מביאים בשם שלא לבך ביום השmini עד סוף השבועות, ולא להזכיר שבוע אחד ביום אחד וכו'. אולם מנהגא שלנו כן להזכיר שבועות מיום השmini והלאה. ובאמת קשים דבריו של בעל בית הלוי, הלו דרבינו ירוחם שהן שתי מצוות לאו כהילכתא. והעיקר בהרמבם והגרא, הרמבם שכל זה ואפילו שבועות בכל זמן מדורייתא. ולשיטת הגרא ורוב הראשונים או שנייהם מדורייתא או שנייהם מדרבנן.

ובאמת לפyi הראשונים הנ"ל החולקים על הרמבם וסינייתו, בזמן המקדש היו מברכים שתי ברכות אחת על הימים ואחת על השבועות, והיו מברכים ביום שבוע אחד בעומר וכו'.

ג') מצאתי באליהו רבה בסימן ה'ט אות ד' ויג"ד, שבסוף השבועות בגון י"ד וכ"א וכו', במקורה שספר את הימים ושכח למנות את השבועות, שחוזר וمبرך. אבל ביום השmini וחתשיי וכו', סומכין על רבינו אפרים הנ"ל ובעל המאור, שאין צריכים להזכיר בימים אלו את השבועות. בכך איןנו חזר וمبرך בברכה. ולענ"ד נראה שהפירוש בדברי בעל בית הלוי, לא כמו שביאר מעכט"ר הרמה. רק יש לנו שני דברים שמצויכין ברכה, הימים והשבועות. (ולו שה אינו מנהגא) ובמקורה שכח יום אחד הוא יכול לחזור ולברך מדיין בשבוע אחרת. אותו הדבר אם שכח למנות שם שני שבועות ביום י"ד, פשוט שມברך מדיין הימים. לפיכך אם שכח יום אחד ואחרי כן בשבוע הבא שכח גם שבוע, איןנו מביך. ולפי זה גם השבועות יכולים לתקן ביום, וכך להפוך שה אינו של בעל בית הלוי, ודוק היטן ד') בטעם המצווה שביאר כל בר' יפה מעכט"ה והביא דברי הדזהר והעיקר רעה מיהימנא בפרש אמרו. רציתי רק להוציא שבעל החינוך מביא שספירת העומר שהיה מונין בצדיפות גדולות ובכליוון עיגנים להראות בנפשינו החמץ הגדל אל היום הנכבד, כי כל ישעינו וכל חפצינו להביע לעת מתן תורה וכו'. מצד שני בעל המאור מביא שספירת העומר זה זכר למקdash, ואין בו זכר לשוט הנאה, אלא לעגמת נשף לחורבן בית מאורווינן וטפארתינו. והפלא הגדל הרן בסוף פטחים, שקדום מביא את ההגדה בשעה שאמר להם משה תעבדון את האלוקים וכו'. אמרו לו בני ישראל אמרתי עבדה זו. אמר להם לסוף חמישים יום. והיו מונין כל

ושוב מזאת במחובות הראב"ד הוצאת קאפה , הנדרס במוסד הרב קוק בסימן קי"א .
והרב"ד משיב בקוצר נמרץ : וספרת העומר לא בעיא זמן , ולא כל מצוה שאין בה שמה
לבוד , אלו תורף כל דברי התשובה . וקשה לו מר של זה נתכוון הרשב"א , כי איןנו מביא
חלק האחرون שזה חוגה וצער ועגמת נשפּשּׁ . ועוד קשה שזה נוגד למגרי להשבות הראב"ד על
רבי חיים דובער גולבסקי **RABBI CHAIM DOV-BER GULEVSKY** בעל המאור בטוף פסחים , ודרכו .

301 AVENUE F
BROOKLYN, N.Y. 11218

באמו"ר הגה"ח הק' משה רואבן צוק"ל הי"ד

מח"ס מקור ישראל, מבריסק דלייטא

אחד ואחד לעצמו . פירוש מת' יבואר יומם הגדול של מתן תורה , וזה כFIN מה שחייב בחינוך
והמדרש הזה מטילים מכאן קבעו חכמים לספרת העומר . והרין מפרש כלומר בזמן הזה שאין
אננו מביאין ~~אקרבן~~ ולא עומר , אלא מחשבין א חמישים יום לשמחת התורה כמו שמנו ישראל
באותו הזמן . ושם מיד בנשימה אחת הרין מביא לשון בעל במאור , ובזה מסיים חידושי הרין
על הריך בפסחים , שנטיית לולב באה לשמחה ובכן תקיעת שופר וכו' . אבל ספרת העומר זה
צער וחוגה ועגמת נשפּשּׁ על בית תפארתינו וכו' . וקשה שהרין לא ראה בזה שום מחלוקת בדבר .
בספר הנדרס בשם חידושי הרשב"א על מנוחות (שזה ברור שאין זה מהרשב"א רק מאיזה חכם
קדמו זכרותי , ואפשר שהיה אחרי האבודרם) ובהאבודרם מביאים את המדרש مثل ~~אלא~~ לאחד
שהיה חבוש בבית האסורים וכוכו והיה מרגנה והוילך עד בוא הזמן . כך ישראל בזאתם מצריהם
מננו למתן תורה וכו' , וזהו דומה לדברי בעל החינוך והഗדה שמביा הרין . אולם מה שאמרו
בחוספות שאומרים שיבנה בית המקדש עד וכשנים קדמוניות , או למנาง שאננו נוהגים לומר
הרחמן וכו' . שמע שמנางן של ישראל שזה זכר לחורבן מעין דברון של חוגה וצער וכו' . וכן
כתוב במחובות הרשב"א סימן קכ"ו , למה אין אומרים שהחיניינו . והרשב"א מביא כבר נשאלת
שאלת זו לראשונים וכו' . וכתווב עליה בספר בוחות השאלת , והרשב"א ממש מעהיק מילה
במילה דברי בעל המאור הנ"ל . ואפשר שגם דברי בעל במאור , היתה תשובה מאחד מקודמיו ,
וז"ע . אבל הרשב"א כפי הנראה מסכים שעייר ספרת העומר זה עגמת נשפּשּׁ לחורבן בית המקדש .
ומה שמעכת"ה שליט"א הזcid שהרשב"א בוחות סובר שומע בעונה בספרת העומר . כפי הנראה
בסימן קכ"ו , עיקר הפירוש שלא כבעל מגן אברהם , רק כבעל שבות וחוק יעקב . הרשב"א השיב
על הברכה ולא על להוציא את מזות הספרה , ודרכו .

ה) אמרו חז"ל הקדושים שלא יהיו אביו ואמו עצבים וכל וכו' . לפני שהתחילה את ההכנות
לחוג כל אחד בשטחו את חג המאה של הישיבה . מסרתי להרב צ . שעכטער נ"י אמר בענין
nidah . והוא הגיה חלק הארוי מזה . אחרי כן הרב חרלאפּ (בשם ועדת מיוחדת ...) החליטו
שאני אינני שייך לישיבה . וכך לא הדפיסו דברי לא בספר הדקרים על שם דר . בעלקין , וכן
בחגיגת יובל המאה . . . וזה מעין מה שאמր ברור בן נריה " יגעתי באנחתי ומנוחה לא
מצאיי " . בראוני להדפסים אמר בענין נידח עצמו , ואני צריך לראות אם כת"ר בקרוב .
מנני הדורש שלו וטובתו כל הימים כערכו וכמעשייו וכנפשו וכנפש החדים דובער גולבסקי
נ.ב. סיימתי את המכתב בבי ניסן , יומה דהילולא של מרד שлом דובער מליבאווייז נ"ע .
בעל ההילולא הסביר על פי חסידות , שהמונח נשיא , זה מלהון איש רם ונשא שהוא מרומם
על העם . אבל זה גם כן בא עיקר נשיא מלשון הוא נושא את העם ומוסר את נפשו על העם .
והסביר שאברהם אבינו כל עמי הארץ ידעו שהוא אלוקים , פירוש הוא מרכיבה ~~אלא~~
וanother דשכינתה שריא ביה וכו' . ומדובר אבי שבט החוי נקרא נשיא הארץ , מאחר דשכינתה
לא שריא ביה , וזה נקרא בזוהר ויקרא ארץ ציה בלוי מים , ודרכו . גם הסביר שבחנוכת הבית
כתב נשיא לבני וכו' . פירוש הם היו נושאים את השפט בכל לבט ובכל נפשם ובכל מאודט ,
ויהי"ר שבשנת העשור לנשיאותו , שימוש לחיות נשיא ונושא רעיון מהימנה של מרביizi תורה
במוסדיינו , והארון יהיה נושא את נושאנו ואת נשיאו , אמרן ! הנ"ל .